

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Filipa Dienstbiera, soudkyně Veroniky Juříčkové a soudce Petra Šuránka v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, sídlem Národní 118/16, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalované ze dne 9. 8. 2022, č. j. 10.01-000428/22-002, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2024, č. j. 9 A 93/2022-61,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5 000 Kč, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (stěžovatelka) brojila kasační stížností proti v záhlaví označenému rozsudku Městského soudu v Praze. Stěžovatelka podala kasační stížnost sama, ke kasační stížnosti nebyla připojena plná moc udělená advokátovi.

[2] Dle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), *stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[3] Povinné zastoupení advokátem je v řízení o kasační stížnosti jednou z podmínek řízení. Soud proto stěžovatelku usnesením ze dne 17. 6. 2024, č. j. 6 As 137/2024-9, vyzval k předložení plné moci udělené advokátovi či prokázání vysokoškolského právnického vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a to ve lhůtě patnácti dní od doručení usnesení. Zároveň ji poučil o následcích nevyhovění výzvě.

[4] Stěžovatelka dne 8. 7. 2024 požádala o prodloužení lhůty k předložení plné moci udělené advokátovi. Žádost odůvodnila tím, že oslovení advokáti poskytnutí právní služby v této věci odmítli, proto požádala Českou advokátní komoru o určení advokáta. Nejvyšší správní soud této žádosti vyhověl a usnesením ze dne 12. 7. 2024, č. j. 6 As 137/2024-23,

prodloužil lhůtu k předložení plné moci udělené advokátovi o 30 dnů od doručení tohoto usnesení.

[5] Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 19. 7. 2024. Posledním dnem lhůty ke splnění výše uvedené povinnosti tak bylo pondělí 19. 8. 2024 (§ 40 odst. 1 a 3 s. ř. s.).

[6] Stěžovatelka v poslední den lhůty zaslala soudu návrh na přerušení řízení. V něm uvedla, že Česká advokátní komora její žádosti o určení advokáta nevyhověla. Jelikož stěžovatelka toto rozhodnutí považuje za nezákonné, podala správní žalobu k Městskému soudu v Praze. Nejvyššímu správnímu soudu proto stěžovatelka navrhla, aby řízení přerušil, protože probíhá řízení, v němž je řešena otázka, která může mít význam pro splnění podmínky předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti.

[7] Dle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. *předseda senátu řízení usnesením může přerušit, jestliže zjistí, že probíhá jiné řízení, jehož výsledek může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé nebo takové řízení sám vyvolá.*

[8] Nejvyšší správní soud žádosti stěžovatelky nevyhověl, jelikož podmínku povinného zastoupení lze splnit i způsobem, který nevyžaduje, aby bylo rozhodnuto o správní žalobě stěžovatelky. Jednoduše řečeno, řízení u Městského soudu v Praze stěžovatelce nebrání v tom, aby se v tomto řízení nechala zastoupit jiným advokátem. Navíc § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. předpokládá, že výsledek jiného řízení může mít vliv na rozhodování soudu o věci samé, a nikoliv pouze vliv na splnění podmínky řízení, jak je tomu v tomto případě.

[9] Navzdory výzvě soudu stěžovatelka nedoložila zastoupení advokátem ani neprokázala vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie ve stanovené lhůtě. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.

[10] Stěžovatelka v řízení uplatnila námitku podjatosti soudkyně Mgr. Bc. Jiřiny Chmelové. Námitkou podjatosti této soudkyně uplatněnou stěžovatelkou a založenou na totožných důvodech se již Nejvyšší správní soud zabýval v usneseních ze dne 15. 3. 2024, č. j. Nao 47/2024-33, a ze dne 3. 4. 2024, č. j. Nao 48/2024-38, přičemž dospěl k závěru, že Mgr. Bc. Jiřina Chmelová nebyla v daných věcech podjatá. Nejvyšší správní soud se proto nyní vznesenou námitkou podjatosti založenou na stejných důvodech opětovně nezabýval (§ 15b odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v kombinaci s 64 s. ř. s.). Soudkyně Mgr. Bc. Jiřina Chmelová se navíc na vydání rozhodnutí v této věci nijak nepodílela.

[11] Nejvyšší správní soud rozhodl též o vrácení již zaplaceného soudního poplatku podle § 10 odst. 3 věty třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích.

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2024

pokračování

JUDr. Filip Dienstbier, Ph.D.
předseda senátu